

viser til de mundtlige Forhandlinger, han har ført med Udvalget om dem. Det bliver derfor nødvendigt for mig nærmere at begrunde disse Ændringsforslag, og jeg skal da først omtale dem, der angaa Understøttelseskassen. Det første af dem er en Understøttelse til en Seminarielærer Hans Friis. Vedkommende var Seminarielærer paa Nissum Seminarium og har været der mellem 7 og 8 Aar. Han er blind, men desuden lider han af flere Sygdomme, Nervøsitet, Mavekatarr. Han er i det hele taget en meget svagelig Mand, og det var umuligt for ham at fortsætte som Seminarielærer. I den nugældende Seminarielov er der en Henvisning til, at veltjente Seminarielærere kunne faa en Understøttelse bevilget paa Finansloven. Denne Mand har ganske vist ikke tjent saa længe som man da forudsatte, men den Tid, han har tjent, har han efter de Attester, der foreligge, anvendt vel, og hans Sygdomstilfælde ere saa alvorlige, at der er mange Grunde, der tale for at føle Medlidenhed med ham og give ham en Understøttelse, hvortil han er saa meget mere trængende, som den Smule Kapital, han havde, og som han ved yderste Sparsommelighed havde samlet, i det væsentligste er gaaet tabt, fordi den var sat i en Bank i Vestjylland, der er gaaet fallit. Der foreslaas en Understøttelse til ham paa 300 Kr. — Den næste Understøttelse angaar Kaptajn Helms. Han blev i 1855 Student og tog saa juridisk Eksamen i slesvigsk Ret og blev ansat nede i Flensborg. I Krigen 1864 deltog han som Løjtnant. Efter Krigen var det ham ikke muligt at gøre nogen Brug af sin slesvigske Eksamen, da Slesvig jo kom ind under tysk Herredømme, og han kastede sig da over Skolevæsenet og har virket forskellige Steder. Han har saaledes oprettet en privat Realskole i Korsør og siden i Randers, hvor han var i 10 Aar fra 1869—79. Derfra kom han til Frederiksberg, hvor han oprettede Frederiksberg Latin- og Realskole, der nu har et meget stort Elevantal, og derfra kom han til Løgstør private Realskole. Han har haft nogen Trækfuglenatur, og Grunden dertil har vist været den, at hans Pengeforhold ikke have tilladt ham at udvikle de Skoler, han saaledes oprettede, paa fyldestgørende Maade, hvorfor han har været nødt til at afstaa dem til andre. Den Smule Kapital, han har haft, er gaaet tabt for ham, og han staar nu som gammel Mand uden at have noget at leve af og er henvist til at søge Alderdomsunderstøttelse. Han er Ridder af Dannebrog paa Grund

af sine Fortjenester af Skyttesagen, og da han har tjent Skolevæsenet her i Landet i saa mange Aar, har Finansudvalget ment, at det var rigtigst at tiltræde et Forslag af Ministeren om at give ham en Understøttelse paa 500 Kr. aarlig. — Det næste Forslag angaar en Understøttelse paa 800 Kr. til Professorinde Brosbøll-Etlar. Jeg behøver ikke nærmere at motivere dette Forslag, og det, at der ikke er nogen Trang til at motivere det, er maaske den bedste Ros for det. — Saa kommer der et Forslag om at bevilge Syngemester Lembkes Enke 300 Kr. om Aaret. Hun fik ingen Pension, da hendes Mand gik bort. Han har tjent Teatret i 32 Aar og har desuden forskellige Gange ydet private Foreninger, som have givet Koncerter til Fordel for trængende, betydelig Støtte. Da han gik bort, havde Enken ingen Ret til Pension, men hun fik udbetalt en mindre Sum af Teatrets Kasse, hvorfor hun, naar hun skulde købe en Livrente, kunde faa knap 300 Kr. om Aaret. Desuden kunde hun faa en lille aarlig Understøttelse af en Fond, som er sammenskudt ved private Koncerter, men hendes aarlige Indtægter ere meget smaa, og derfor har Finansudvalget tiltraadt Forslaget om at yde hende en aarlig Understøttelse paa 300 Kr. — Operasanger Nordahl Brun blev afskediget fra Teatret efter 10 Aars Tjeneste, altsaa uden at have Ret til nogen som helst Pension eller aarlig Understøttelse. For at faa det, maatte han have tjent 5 Aar til. Det har ikke været ham muligt at faa Beskæftigelse som Sanger i Udlandet. Hans Forhold ere derfor tarvelige, og han har søgt om at faa en Understøttelse, hvortil Udvalget har sluttet sig ved at foreslaa at bevilge ekstraordinært, indtil han virkelig faar Ansættelse, 500 Kr. om Aaret. — Inspektør Sinding var Inspektør ved Oringe Sindsygeanstalt i Aarene 1880—86 og kom derfra til de Kellerske Aandssvageanstalter, hvor han var Inspektør til 1899, da han blev afskediget. Efter sin Afskedigelse har han gentagne Gange søgt om at faa en Understøttelse eller ogsaa blive ansat ved en eller anden af Statens Virksomheder. Da han har tjent Statens Anstalter saa længe, som han har, har Udvalget tiltraadt Ministerens Forslag om at yde ham 1,000 Kr. en Gang for alle. Han havde jo ingen Pensionsret, og man har ment dermed at yde ham nogen Paaskønnelse for den Tjeneste, han har haft i en Statsanstalt.

De Forslag, der derefter komme, an-